

- 3 Czy rozpoznając powództwo dotyczące naruszenia umowy cywilnej, które miało powstać wskutek naruszenia postanowienia dotyczącego jakości handlowej lub przydatności do użycia (wynikających z domniemań ustawowych, które kształtują treść umowy między stronami, jeśli strony domniemań tych nie zmodyfikowały lub wyłączyły) w odniesieniu do wyrobu wyprodukowanego zgodnie z normą europejską EN 13242:2002, sąd krajowy jest zobowiązany uznać, że wyrób posiada jakość handlową i nadaje się do swojego celu, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy takie domniemanie może zostać obalone wyłącznie poprzez przeprowadzenie dowodu braku zgodności z normą europejską EN 13242:2002 za pomocą badań wykonanych zgodnie z wymaganiami dla badań i protokołów, do których odwołuje się norma europejska EN 13242:2002 wykonanych w czasie dostawy wyrobu?
- 4 W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania 1a) i 3: czy w normie europejskiej EN 13242:2002, lub na jej mocy, został ustanowiony limit ogólnej zawartości siarki w kruszywach, przez co przestrzeganie tego limitu było wymagane m.in. po to, aby powstało domniemanie jakości handlowej lub przydatności do użytku?
- 5 W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na [pytania] 1a) i 3: czy udowodnienie, że wyrób opatrzony był oznakowaniem CE jest konieczne, aby powołać się na domniemanie wynikające z załącznika ZA do normy europejskiej EN 13242:2002 lub art. 4 dyrektywy w sprawie wyrobów budowlanych (89/106/EWG)?

(¹) Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40, s. 12).

(²) Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 31 grudnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Atanasowi Ognjanowowi**

(Sprawa C-614/14)

(2015/C 096/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

Skazany: Atanas Ognjanow

Druga strona postępowania: Sofijska gradska prokuratura

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii (art. 267 akapit drugi TFUE w związku z art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem, art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w związku z innymi mającymi zastosowanie przepisami) zostanie naruszone, jeżeli sąd, który przedstawił wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, po otrzymaniu orzeczenia wydanego w trybie prejudycjalnym będzie nadal rozpoznawał sprawę – bez wyłączenia się przez sędziego ze sprawy – i wyda orzeczenie co do istoty; podstawę do tego wyłączenia sędziego stanowi wyrażenie przez sąd wstępnego stanowiska co do istoty sporu we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (a mianowicie sąd przyjął, że miały miejsce określone okoliczności faktyczne oraz że w odniesieniu do tych okoliczności faktycznych stosuje się określoną normę prawną)[?]

Pytanie przedstawia się z założeniem, że przy ustalaniu okoliczności faktycznych oraz prawa właściwego – w celu przedstawienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – zachowano wszystkie prawne wymogi proceduralne odnoszące się do ochrony prawa stron do wskazywania dowodów oraz ich prawa do występowania przed sądem.

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że dalsze rozpoznawanie sprawy jest zgodne z prawem, czy prawo Unii zostanie naruszone w wypadku, gdy:
- A) sąd w swoim końcowym orzeczeniu odtworzy bez zmiany wszystko to, co ustalił we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, odmawiając przeprowadzania nowych dowodów i wysłuchania stron w odniesieniu do tych ustaleń faktycznych i prawnych; sąd faktycznie przeprowadza nowe dowody i wysłuchuje strony wyłącznie w odniesieniu do tych kwestii, których nie przyjęto za ustalone we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym;
  - B) sąd nadal przeprowadza nowe dowody i wysłuchuje strony w odniesieniu do wszystkich istotnych kwestii – w tym w odniesieniu do kwestii, co do których wyraził już swoje stanowisko we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – odtwarzając w końcowym orzeczeniu swoje ostatnie stanowisko, oparte na wszystkich przeprowadzonych dowodach i na rozpatrzeniu wszystkich argumentów stron, a mianowicie zarówno na dowodach przeprowadzonych oraz na argumentach przedstawionych przed złożeniem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jak i na dowodach przeprowadzonych oraz na argumentach przedstawionych po wydaniu orzeczenia w trybie prejudycjalnym[?]
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że dalsze rozpoznawanie sprawy jest zgodne z prawem Unii, to czy wybór sądu, by zaprzestać dalszego rozpoznawania sprawy i wyłączyć się z niej – ponieważ dalsze rozpoznawanie sprawy będzie niezgodne z prawem krajowym, które zapewnia wyższy stopień ochrony interesów stron i wymiaru sprawiedliwości – będzie zgodny z prawem Unii[?] A mianowicie wyłączenie sędziego jest uwarunkowane tym, że:
- A) we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd, przed wydaniem końcowego orzeczenia, wyraził wstępne stanowisko w sprawie, co wprawdzie jest dopuszczalne zgodnie z prawem Unii, jednak jest zabronione zgodnie z prawem krajowym;
  - B) sąd sformułuje swoje końcowe stanowisko w dwóch aktach prawnych, a nie w jednym akcie prawnym (jeżeli zostanie przyjęte, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym nie stanowi wstępnego stanowiska, lecz stanowi końcowe stanowisko), co wprawdzie jest dopuszczalne zgodnie z prawem Unii, jednak jest zabronione zgodnie z prawem krajowym.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-14/15)

(2015/C 096/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola, M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/731/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Malcie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽¹⁾, decyzji Rady 2014/743/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Cyprze zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽²⁾ oraz decyzji Rady 2014/744/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów ⁽³⁾;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.